

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE.”

Anul XII.

No. 5.

Săptămâna de Abnegație

Dela 28 Mai — 4 Iunie 1932.

PROGRAM

Sâmbătă, 28 Maiu, 1932.

1. Cântare de deschidere: Imnuri Creștine No. 145; fără note 134; germană 638; maghiară 69.
2. Rugăciune.
3. Cântare specială.
4. Lectură: „UN APEL STARUITOR CĂTRE LUCRĂTORII ȘI MEMBRII NOȘTRI“.
5. Studii: „ABNEGAȚIE“.
6. Rugăciuni speciale pentru primirea spiritului de sacrificiu și pentru lucrarea mondială misionară a lui Dumnezeu.
7. Apel către membri să ia parte la Săptămâna de Abnegație și să aducă darul lor de abnegație în Sabatul viitor.
8. Cântare de închidere: Imnuri Creștine No. 138; fără note 123; germană 337; maghiară 171.
9. Rugăciune.

Sâmbătă, 4 Iunie, 1932.

1. Cântare de deschidere: Imnuri Creștine No. 46; fără note 55; germană 479; maghiară 184.
2. Rugăciune.
3. Cântare specială.
4. Lectură: „UNIREA ÎN JERTFIRE“.
5. Strângerea darurilor. (În acest timp să se intoneze o cântare.)
6. Rugăciune de consacrare și mulțumire.
7. Cântare de închidere: Imnuri Creștine No. 32; fără note 36; germană 185; maghiară 88.
8. Rugăciune.

Comunicare către lucrătorii misionari și presbiterii Comunităților.

Întrunindu-se în luna Februarie a. c. comitetul întreg al Uniunii noastre pentru ședințele de iarnă, cu care ocazie am avut prilegiul de a avea în mijlocul nostru pe fratele C. H. Watson, președintele Conferinței Generale, precum și frații dela Diviziune, am studiat în mod serios în afară de partea spirituală a lucrării advente și situația financiară. Având în vedere situația mondială atât de serioasă și cerințele urgente ale lucrării lui Dumnezeu, comi-

tetul Uniunii a acceptat hotărârea Diviziunii, care o găsiți în articolul: „Un apel stăruitor către lucrătorii și membrii noștri“ făcând o mică schimbare și luând pentru Uniunea noastră următoarea hotărâre:

Recomandăm:

a) ca Săptămâna de Abnegație să se țină și în Uniunea Română ca și în celelalte Uniuni ale Diviziunii noastre și data să fie dela 28 Maiu până la 4 Iunie. Darurile să se strângă în Sabatul dela 4 Iunie.

b) Având în vedere nevoile cele mari ale lucră-

rii, apelăm la toți lucrătorii noștri din Conferințe precum și din Instituții ca să dea ca dar salariul lor de pe o săptămână, dacă le este posibil. Acest dar să fie făcut însă de bună voie și să nu se rețină prin raportul lunar de către Conferințe, ci lucrătorii să-l aducă în Comunitățile din cari fac parte.

c) Deasemenea să fie invitați și membrii noștri laici să facă la fel și să aducă ca dar salariul lor de pe o săptămână dacă le este posibil, iar acei cari n'au un salariu săptămânal fix să fie îndemnați a aduce un dar așa după cum cred că sunt în stare.

Acest apel deosebit se face pentru ca lucrarea să nu fie împiedicată în progresul ei, și lucrătorii din patrie cât și din câmpurile misionare să nu fie concediați, ci să poată rămâne mai departe la posturile lor de răspundere.

Pentru cele două Sabate ale Săptămânii de Abnegație am alcătuit un program după cum puteți vedea mai sus și vă rugăm să executați acest program în mod solemn în Comunitățile Dvs, conformându-vă după hotărârea și recomandările de mai sus. Deaceea vă rugăm să alegeți din timp persoanele cari vor ajuta la îndeplinirea programului și să-i rugați să se pregătească bine pentru ca să predea studiile și lecturile în mod solemn. Dumnezeuul nostru cel atotputernic să ne binecuvinteze și în această săptămână de Abnegație în mod bogat, pentru ca și noi la rândul nostru să putem deveni o binecuvântare pentru aproapele nostru.

P. H. Hermann

Secretarul Departamentului Misiunii Interne.

—o—

„Un apel stăruitor către lucrătorii și membrii noștri“

Cu zece ani în urmă Conferința Generală s'a aflat într'o situație foarte serioasă cu privire la banii care erau necesari pentru a face față nevoilor mereu crescânde ale lucrării noastre mondiale. În legătură cu ședințele de toamnă ale anului 1922 s'a luat în unanimitate o hotărâre, prin care s'a recomandat tuturor lucrătorilor din Diviziuni, Uniuni, Conferințe, misiuni și instituțiuni din lumea întreagă să dea într'un Sabat destinat în scopul acesta un dar care să corespundă cu venitul pe o săptămână. Și afară de aceea s'a exprimat ca și membrii Comunităților noastre să fie invitați a aduce ca și lucrătorii noștri o jertfă asemănătoare.

Acest plan a găsit o bună primire atât la lucrători cât și la membrii Comunităților noastre și sumele intrate nu numai că au fost suficiente pentru ca toți lucrătorii noștri din câmpurile misionare să rămână la posturi dar a mai fost și un mic surplus cu care s'a putut începe alte lucrări noi. Nu mai este necesar de amintit că această jertfă adusă de membrii noștri din țări

rile unde lucrarea este de mult organizată, a bucurat și a încurajat foarte mult pe misionarii noștri. Acest plan care în primul an al existenței sale a adus roade în mod atât de bogat, a rămas în vigoare până astăzi.

Intrunindu-se comitetul Conferinței Generale în ultima toamnă la ședințele sale, s'a văzut din nou înaintea unei situațiuni și mai dificile și s'a aflat înaintea unor probleme și mai mari cu privire la procurarea mijloacelor pentru lucrarea care se extinde mereu. Deaceea s'a adresat un nou apel pentru alte sacrificii în acest timp al nevoii neobișnuite pe tărâm financiar, tuturor lucrătorilor și membrilor din Comunitățile noastre.

La ședințele Comitetului Diviziunii europene de Sud ținute la Berna, în Decembrie 1931, s'a luat din nou în considerare planul cu privire la săptămâna de Abnegație, hotărându-se cu unanimitate să se adreseze lucrătorilor și membrilor din cuprinsul Diviziunii noastre rugămintea ca și în acest an să aducă un dar de abnegație. Această hotărâre are următorul conținut:

„Dovedindu-se Săptămâna de Abnegație în fiecare an ca aducătoare de binecuvântări atât pentru lucrători cât și pentru membrii Comunităților noastre, precum și un factor însemnat financiar pentru clădirea lucrării noastre în general, și având în vedere că intrările pentru misiuni au dat considerabil înapoi în urma crizei financiare mondiale, cererile după lucrători însă crescând mereu,

recomandăm:

1. Ca Săptămâna de Abnegație să fie ținută în Diviziunea noastră în anul 1932 și ca darurile să fie aduse în Sabatul dela 4 Iunie.

2. Ca în vederea nevoii urgente toți lucrătorii noștri din Diviziune, Uniuni, Conferințe, Misiuni și Instituțiuni să fie îndemnați a da salariul lor întreg de pe o săptămână; și mai departe, ca toți membri laici cari au puțința să aducă deasemenea această jertfă mare, a unui salar săptămânal, și ca acei însă cari nu sunt în stare și toți cari nu au un salar săptămânal regulat, să fie rugați să aducă un dar, în suma care le este posibilă. Acest apel deosebit se face pentru a nu fi nevoiți a mărgini lucrarea noastră, ci să fim în stare să lăsăm pe toți lucrătorii noștri din patrie cât și din câmpurile misionare, la posturile lor.

Cu ocazia consfățuirii de iarnă s'a dovedit a fi necesar de a reduce acordările pentru fiecare câmp și dacă nu vom fi în stare să sporim intrările pentru casșieria misiunii în cursul acestui an atunci stăm înaintea perspectivei de a reduce încăodată acordările la sfârșitul acestui an.

Ne aflăm într'o situațiune neobișnuită. Timpurile sunt mult mai grele decât au fost înainte

cu zece ani. Darurile Săptămânii de Abnegație din anul acesta vor fi într'un timp de nevoie deosebită un mare ajutor. Domnul care ne-a binecuvântat atât de bogat în trecut, ne va binecuvânta și în anul acesta. Prețuim foarte mult spiritul jertfirii de sine care s'a dovedit în anii trecuți. Nevoia noastră cea mai urgentă este de mai mulți bărbați, de mai mulți lucrători pentru a strânge secerișul, care este aproape copt.

Adresând acest apel lucrătorilor și membrilor suntem convinși că necesitățile din patrie cât și din câmpurile misionare vor determina pe fiecare să privească ca un privilegiu de a putea aduce din nou un dar de abnegație. Să ne gândim la Sabatul din 4 Iunie!

Steen Rasmussen.

—o—

„Abnegație“

„Aveți în voi simțirea care eră în Hristos Isus, Cel ce, fiind în chipul lui Dumnezeu, n'a ținut ca la o plată la egalitatea Sa cu Dumnezeu, ci S'a golit pe Sine, a luat chip de rob, făcându-Se oamenilor asemenea și la înfățișare dovedindu-Se ca un om. S'a smerit pe Sine ascultător făcându-Se până la moarte — și încă moarte de cruce“. Fil. 2, 5—8.

El, Fiul lui Dumnezeu, Hristos, S'a desbrăcat pe Sine Insuș și S'a lepădat de Sine. Aceasta înseamnă că El a desbrăcat chipul dumnezeesc și a primit chipul omenesc. El a renunțat la strălucirea și mărirea cerească și S'a coborât pe acest pământ întunecat, plin de suferinți și de tristețe. El, care crease toate lucrurile în cer și pe pământ, și care dispunea de toate comorile și bogățiile cerului și ale pământului, a renunțat la toate acestea și venind pe pământ a trăit aici ca un om sărman și neînsemnat care zicea despre Sine: „Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi dar Fiul omului n'are unde-Și odihni capul“. Mat. 8, 20. El, la al cărui cuvânt puternic toate lucrurile acestei lumi au ieșit la iveală, a devenit atât de slab, încât nu eră în stare să ducă crucea Sa de lemn. El, Fiul lui Dumnezeu fiind obișnuit să poruncească și de care ascultau cei mai străluciți și puternici principii îngerești „S'a smerit pe Sine ascultător făcându-Se până la moarte — și încă moarte de cruce“.

El, care trăește din veșnicie, și care este Domnitorul vieții, dând fiecăruia viața, S'a jertfit de bună voie și a murit pe lemnul crucii pentru tine și pentru mine, ca să ne salveze dela moarte și să ne ridice la slava veșnică. Aceasta a făcut-o pentru tine și pentru mine, iubite frate, iubită soră! Ce facem noi însă pentru El? El S'a lepădat de Sine Insuș! Și acuma: „Să aveți în voi gândul acesta, care eră și în

Hristos Isus!“ Săptămâna de Abnegație ne oferă în mod deosebit, o ocazie nouă să dovedim dacă suntem dispuși să facem lucrul acesta. O, fie ca Dumnezeu să ne dăruească această dispoziție.

„Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze“, așa a zis Mântuitorul ucenicilor Săi. Mat. 16, 24. A urmă pe Domnul Isus înseamnă așa dar lepădarea de sine și purtarea crucii. Acest timp deosebit de greu în care se găsește lumea astăzi, cere din partea multor milioane de oameni să se lepede de sine indiferent dacă ei sunt credincioși sau nu. Mulți cari erau obișnuiți să-și permită tot felul de plăceri trebuie să renunțe astăzi la dorințele lor. Pentru mulți oameni fie că sunt bogați dar amenințați de o apropiată sărăcie, fie că sunt săraci, această viață a devenit o adevărată cruce. Și mulți o aruncă dela ei sinucigându-se. Nu cumva și crucea noastră ne-a devenit prea grea? Mântuitorul ne-a prezis că vom avea de purtat o cruce, și El ne zice tocmai în acest timp de nevoie, următoarele: „Cine nu-și ia crucea lui, și nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine“. Mat. 10, 38.

Dacă pe de o parte oamenii necredincioși cari n'au nici o speranță în viața veșnică, aruncă în mod ușuratic viața și crucea lor, nefiind dispuși să se exerseze în abnegarea de sine, atunci pe de altă parte un creștin, un copil al lui Dumnezeu, un adventist, nu poate să facă lucrul acesta niciodată. El este chemat să poarte crucea sa până la sfârșit și să urmeze Domnului Hristos lepădându-se de sine. Domnul zice: „Cine va răbdă până la sfârșit va fi mântuit“. Mat. 24, 13.

Fie ca și cu ocazia acestei Săptămâni de Abnegație să dovedim că suntem dispuși a urmă Mântuitorului, a răbdă și a sprijini lucrarea Sa de salvare de suflete prin darurile noastre aduse de bună voie, până când El va încheia lucrarea Sa în mod strălucit și chemându-ne pe noi la Sine ne va zice: „Bine, rob bîn și credincios, ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!“ Mat. 25, 21.

P. H. Hermann.

—o—

„Unirea în jertfire“

Făcând ca lucrarea lui Dumnezeu să înainteze în aceste zile deosebite ale timpului de încercare, trebuie să ne dăm seama că lucrarea noastră este mondială. Porunca cea mare cere din partea noastră să ducem Evanghelia în lumea întregă. Solia noastră este pentru fiecare om, oricărei rase ar aparține el și oricare

limbă ar vorbi el. Organizația noastră cuprinde în sine harta întregă a lumii. Toate popoarele depe globul pământesc trebuie să audă trâmbița soliei îmbucurătoare, că revenirea Domnului Isus este aproape, foarte aproape.

Un singur spirit caracterizează toată lucrarea noastră. Vocile multora vestesc ca un singur om aceeaș solie a adevărului. Indiferent de limbă, indiferent de naționalitate sau de rasă, indiferent de climă sau de condițiunile de traiu, toți învățăm și predicăm acelaș adevăr mareț, că Domnul Isus S'a dat pe Sine însuș pentru păcatele noastre și că El va veni în curând, spre a strânge roadele jertfei Sale.

În timp ce Isus termină lucrarea Sa în Sanctuarul ceresc, noi suntem chemați să terminăm pe pământ lucrarea, ce ne-a fost încredințată de către El. Numai datorită meritelor jertfei Sale nemărginite, lucrarea lui Isus din ceruri în favoarea noastră este încoronată cu succes. Lucrarea noastră depe pământ nu poate fi terminată niciodată fără mari jertfe din partea noastră. Spiritul jertfirii stăpânește toate ce s'a făcut în cer și pe pământ.

Dacă în toată lumea suntem atât de deplin uniți în intențiuni, în solia pe care o predicăm, în adevărul pe care-l credem, și în organizația noastră atât de cuprinzătoare, n'am trebui să

ne unim pe deplin și în jertfire?

Lucrarea noastră în multe alte țări a fost începută prin aducerea de jertfe din partea fraților și surorilor noastre din patrie, și ei sunt hotărâți să facă partea lor pentru sprijinirea ei în aceste timpuri de încercare. Acest apel este adresat tuturor credincioșilor noștri din Africa, China, India, America de Súd, Europa, Răsăritul Îndepărtat, Australia și din toate celelalte câmpuri, să se unească cu membrii noștri din America în aducerea de jertfe, dând pentru a sprijini lucrarea lui Dumnezeu. Noi nu dorim să rechemăm pe nici un misionar din cauza lipsei de mijloace, tocmăi acum când vedem razele aurii ale zilei de revenire a Domnului Hristos. Unindu-ne în aducerea de jertfe, fraților și surorilor, noi nu vom susține numai pe misionarii noștri la posturile lor, dar într'un timp atât de critic cum este acesta putem să și grăbim sosirea zilei celei îmbucurătoare a revenirii Domnului și Maestrului nostru. Deaceea să facem din Săptămâna de Abnegație a anului 1932 o săptămână deosebit de mare. Știm că veți face lucrul cel mai bun, răspunzând acestui apel atât de serios în favoarea misiunii noastre mondiale.

C. H. Watson

Președintele Conferinței Generale.

Spre cunoștință

La comitetul Conferinței Generale care s'a ținut în luna Octombrie 1931, în Ohama, Nebraska, din Statele Unite, s'a fixat timpul cât să poată cineva să ocupe un post la Conferința Generală, Diviziune, Uniune, cât și la Conferință. Hotărârile luate de Comitet relativ la această chestiune sunt următoarele:

„Deoarece în *Spiritul Profetic este arătat foarte clar un principiu cu privire la conducerea conferințelor, prin cuvintele:*

„Mi s'a arătat că predicatorii nu ar trebui reținuți în acelaș loc ani îndelungați, și că nu ar trebui nici ca acelaș om să prezideze prea mulți ani aceeaș Conferință. O schimbare de daruri este pentru binele Conferințelor și Comunităților noastre”. (Slujitorii Evangheliei, p. 420.) Și,

„Deoarece, *experiența ne-a dovedit că rămânerea prea mult a cuiva într'o aceeaș slujbă nu este spre cel mai bun interes al lucrării și nu tinde la desvoltarea celor mai mari puteri în lucrători,*

„Hotărîm, ca să adoptăm următorul procedeu de lucrare în ce privește lucrătorii:

„1. Ca slujbașii executivi ai Conferinței Generale cât și conducătorii de departamente (cu-

prinzând și Diviziunile) să nu rămână într'un acelaș post mai mult decât doisprezece ani consecutivi.

„2. Ca slujbașii executivi ai Uniunii cum și secretarii de departamente să nu rămână în acelaș post mai mult de opt ani consecutivi, în aceeaș Uniune.

„3. Ca slujbașii executivi ai Conferinței sau ai câmpului misionar cum și secretarii de departamente să nu rămână mai mult de șase ani consecutivi în acelaș post din aceeaș Conferință sau Misiune.

„4. În unele Uniuni unde limba sau naționalitatea diferită cere o abatere dela această regulă, excepția se va putea face numai cu aprobarea Comitetului Conferinței Generale sau al Diviziunii.

„5. Motivele pentru această diferență de durată cât să rămână într'un post, propusă pentru Conferința Generală, Diviziune, și Conferință, reiese din faptul că aceia cari lucrează într'un ținut mai limitat și vin într'o mai strânsă legătură cu Comunitățile, întipăresc mai mult caracterul lor personal asupra lucrării decât aceia cari s'ar găsi în lucrare administrativă”.

Aceste hotărâri însă nu au nimic de a face

cu termenul de un an sau doi ani cum este cazul în multe Conferințe, sau cu acela de patru ani, în Uniuni; iar la Conferința Generală și Diviziuni, acelaș termen de patru ani; ci ele fixează în mod hotărît numărul maxim de ani sau de ori, cât poate ca cinevă să servească în mod consecutiv în acelaș post și în acelaș câmp. De exemplu, într'o Conferință fiind stabilit timpul de un an pentru care se face o alegere, cinevă, dacă așa vor delegații, poate ca să fie ales de șase ori consecutive în acelaș post; la Uniune, de două ori; iar la Conferința Generală cum și Diviziune, de trei ori.

Cinevă care a servit maximum de ani într'un anumit post poate să fie ales într'un post asemănător în oricare altă Conferință sau în ori care alt post în acelaș câmp în care aservit mai înainte, tot atât de bine ca și în altă Conferință. Această regulă nu trebuie să fie înțeleasă că cinevă trebuie să fie ținut într'un post pentru a-și împlini numărul maxim de ani. El poate fi schimbat la oricare adunare regulată de Conferință, și chiar și între aceste Adunări Generale, dacă se simte nevoie. Regula însă vrea să spună că nimeni nu poate servi mai mult de limita stabilită, cu excepție însă de împrejurări neobișnuite, după cum este amintit în hotărîrea numărul patru, și atunci numai cu aprobarea Conferinței Generale sau a Diviziunii. Într'un câmp ca acela al Diviziunii Europene de Sud unde avem așa de multe țări, naționalități, și limbi, și așa de puțini lucrători, câteodată se pot face unele excepții.

Motivul principal pentru adoptarea acestei reguli este arătat prin citatul de mai sus din Spiritul Profetic: „O schimbare de daruri este spre binele Conferințelor și Comunităților noastre“. Dacă un conducător este tare, capabil, și cu temeră de Dumnezeu, este bine ca mai multe câmpuri să profite de binecuvântările lucrării lui. Dacă cinevă nu este atât de capabil sau îi lipsește puterea spirituală, pentru binele câmpului este necesar ca el să fie schimbat. Este adevărat și faptul că acolo unde unul este slab altul poate fi tare, și contrariu; deaceia o schimbare de talente este bună pentru lucrarea întregă.

Ținta și dorința Conferinței Generale este ca această regulă să fie urmată în lumea întregă.

În rândurile de mai sus am reprodus hotărîrile luate de Comitetul Conferinței Generale la Ședințele ținute în toamna trecută cu privire la durata slujbei cuivă la Conferința Generală, Diviziune, Uniune sau Conferință. Prin rândurile cari urmează am dorî să atragem atenția asupra hotărîrilor adoptate de acelaș Comitet, și cari hotărîri se ocupă cu rânduirea unui chip

uniform în ce privește alegerea diferitelor comitete pentru Adunările Generale.

În trecut s'au urmat diferite planuri. Metoda cel mai răspândit a fost ca președintele și comitetul său să facă propunerile persoanelor cari să alcătuească diferitele comitete. Deși acest plan a dat oărecare satisfacție generală, totuș au fost unii cari au crezut că s'a dat prea multă putere în mâinile acestui comitet care își terminase îndatoririle. S'a adus învinuirea că acest plan face posibil slujbașilor Conferinței să aranjeze un asemenea comitet de numiri care să le împlinească dorințele. Spre a înlătura această învinuire, cât și pentru a stabili o regulă unică pentru întreaga lume, Comitetul Conferinței Generale a doptat următorul plan:

„1. *Comitetul de numiri, comitetul de hotărîri, și comitetul de acreditări pentru Adunările Generale ale Uniunii, să fie alese de un comitet special constând dintr'un reprezentant al Conferinței Generale sau al Diviziunii care ar fi de față, și care va fi președinte al acestui comitet, cum și din trei reprezentanți din fiecare Conferință. Reprezentanții Conferințelor în acest comitet special vor fi aleși de delegații lor respectivî la Adunarea Generală a Uniunii.*

„Mai recomandăm ca comitetul de numiri să fie alcătuit din cinci până la nouă membri; și ca reprezentantul Conferinței Generale sau al Diviziunii care ar fi de față, să fie unul dintre ei și să fie președinte al acestui comitet.

„2. *Ca comitetul stabil pentru Adunarea Generală a Conferinței să fie numit în felul următor: Fiecare reprezentant delegat la Adunarea Generală să aibă imputernicirea, prin delegația sa, să aleagă un membru al Comitetului pentru numirea comitetului stabil. Persoanele astfel alese, împreună cu conducătorul Uniunii, care va fi președintele acestui comitet, vor avea deplina putere să numească întreg comitetul stabil.*

„3. *Că comitetul de numiri constă din cinci până la nouă membri, un reprezentant al Uniunii fiind numit printre aceștia și lucrând ca președinte; și mai departe, ca reprezentantul Conferinței Generale sau al Diviziunii să fie rugat a lua parte împreună cu Comitetul, ca sfătuitor.*

„4. *Ca comitetul de acreditări să fie compus din predicatori întăriți prin binecuvântare și cari au experiență“.*

Planul acesta este la fel cu cel care a fost urmat la ultimele două sau trei Adunări Generale ale Conferinței Generale, și el a fost chiar încercat cu rezultate bune și mulțumitoare în multe Conferințe. Credem că acest plan va place tuturor credincioșilor noștri ca fiind democratic, drept și echitabil.

Dorința conducătorilor acestei mari mișcări

advente este ca să aibă lucrarea bine organizată și condusă, pentru ca Dumnezeu să-Și facă voia în toate privințele. Orice egoism, interese și ambiții omenești ar trebui date la o parte, și conducătorii cât și membrii ar trebui ca în umi-

lință să se unească spre a căuta înaintarea intereselor Impărăției lui Dumnezeu. Făcând aceasta putem privi cu încredere spre Dumnezeu pentru călăuzire și putere în vederea încheierii lucrării Sale.
A. V. Olson.

In atenția părinților și predicatorilor

„Convertirea și botezul copiilor și tinerilor noștri“.

În lucrarea ce o facem în favoarea copiilor noștri n'ar trebui să urmărim numai a-i distra, ci mai ales noi trebuie să stăruim a-i *converti* la credința în Domnul Hristos. Noi ar trebui să cerem lui Dumnezeu binecuvântarea Sa asupra învățăturilor semănate și să avem convingerea că Spiritul Sfânt se va ocupa chiar de copiii cei mai mici. Dacă vom exercita credința în Dumnezeu, vom găsi căi prin cari să conducem pe copii la Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii.

Sunt copii ai căror părinți sunt păstrători ai Sabatului și cari din cea mai fragedă vârstă, au învățat să țină și ei Sabatul; mulți dintr'e ei sunt copii buni și foarte sărguitori în ce pri-

Dumnezeu chiamă pe copii la El pentru a se consacra Lui și a face legământ cu El. Suntem foarte bucuoși și mulțumitori lui Dumnezeu când vedem că asemenea tinere vârstare au înțeles încă de mici să aleagă partea cea bună în viață, adică alipirea de Isus Hristos, care singur îi va putea face fericiți în această lume plină de dureri.

Fotografia aceasta ne arată un început bun. *Eliza Demetrescu*, prima din rândul al doilea, dela stânga la dreapta, a și făcut legământ cu Mântuitorul nostru. Fr. Păunescu ca și un păstor în mijlocul mielușeilor turmei Domnului, ar dori ca să-i vadă pe toți copiii, rând pe rând, cum fac legământ cu Isus prin botez. Credem că niciunul din copiii din această fotografie nu va lăsa să-și piardă rândul a se alipi prin botez, mai aproape de Isus, ci din contră, fiecare se va sili să ia înainte altuia în ce privește apropierea cât mai mare de iubitul nostru Mântuitor.

vește lucrurile trecătoare, dar în inimile lor nu sunt convingeți de păcat și nici nu simt nevoia de a se despărți de el — și tocmai în aceasta constă primejdia pentru ei.

Acestor tineri mă simt dator să le spun: Căiți-vă de păcatele voastre și credeți în Domnul Hristos ca păcatul vostru să poată fi șters. Cerul cu viața eternă sunt niște tezaure așa de prețioase că voi nu le-ați putea dobândi fără oarecari eforturi; voi trebuie să vă căiți de păcatele voastre, să credeți în Domnul Hristos și să vă botezați.

Părinții ai căror copii doresc botezul, au o îndoită datorie de îndeplinit. Ei ar trebui mai întâiu să privească cu seriozitate la purtarea lor însăși; apoi ei trebuie să-și instruească cu grijă copiii. Botezul este o rânduală divină din cele mai importante și din cele mai sfinte și este de mare trebuință ca să fie bine înțeles în însemnătatea lui; el însemnează o căință sinceră despre păcatele săvârșite și intrarea într'o viață nouă cu ajutorul Domnului și după modelul Său personal.

Nu trebuie să facem lucrul acesta în grabă și în mod ușuratec; ci este necesar ca copiii și părinții împreună să se gândească serios când fac acest pas înaintea lui Dumnezeu.

Consimțind ca copiii lor să fie botezați, părinții își iau răspunderi sfinte de a-i conduce în temere de Dumnezeu ca ei să crească așa ca să fie ajutați spre a dobândi un caracter creștin. Ei se angajează a supraveghea cu un interes special asupra acestor miei ai turmei ca ei să nu ajungă să dezonoreze credința pe care o mărturisesc.

Noi trebuie să începem ca să pregătim mințile și sufletul copiilor dela vârsta cea mai fragedă. Nu trebuie ca învățăturile să fie date cu un ton poruncitor, ci ele trebuie îmbrăcate mai bine într'un ton bucuos și afectuos....

Trebuie ca părinții să pregătească pe copiii lor prin instrucțiuni înțelepte și plăcute. În calitatea lor de amicii cei mai apropiați ai acestor tinere persoane trebuie ca să-i ajute să învingă; căci pentru ei victoria este lucrul principal. Părinții trebuie să considere pe scumpii lor copii, cari se străduiesc pentru a învinge păcatul, ca pe cei mai tineri membri ai familiei Domnului și să se intereseze așa mult de ei, încât să-i ajute a urmă un drum drept, pe cărarea regală a supunerii. Părinți, vegheați; vegheați și rugați-vă și luați pe copii ca tovarăși de lupte!

Când această oră fericită a sunat pentru ei, și când inima lor se simte plină de iubire pentru bunul Mântuitor și dacă ei doresc să fie botezați, achitați-vă cu credincioșie de datoriile voastre în această privință. Când copiii sunt pe punctul de a primi botezul, întrebați-i dacă obiectul principal al vieții lor va fi ca ei să lucreze pentru Domnul. Învățați-i atunci cum să înceapă să lucreze. Sunt primele învățături cari vor avea partea cea mai considerabilă. Faceți ca ei să-și înțeleagă datoriile, cât mai ușor posibil. Explicați-le ce însemnează a se lăsa conduși de Domnul, și învățați-i a urma cu scrupulozitate direcțiunile Cuvântului Său, cu concursul sfaturilor voastre.

Datoria voastră părintească a fost împlinită din moment ce aveți convingerea că copiii voștri au înțeles bine pocăința și botezul și că ei sunt într'adevăr convinși când cer să fie botezați.

Iarăș repet, înainte de toate pregătiți-vă voi înșivă a îndeplini rolul de păstori credincioși pentru a putea călăuzi pașii lor neexperimentați pe cărarea strâmtă a supunerii. Părinții au nevoie ca Dumnezeu să lucreze în ei, pentru ca apoi să devină capabili a dea copiilor lor un bun exemplu.

Trebuie ca viața lor să dovedească prin fapte ce este iubirea, amabilitatea, umilința creștină și consacrarea. Dacă voi ca părinți consimțiți la botezul copiilor voștri și îi lăsați să facă după capul lor, și nu vedeți datoriile cari vă revin, spre a îndreptă pașii lor pe cărarea cea strâmtă; dacă apoi ei pierd credința, și se descurajează, pierzând interesul pentru adevăr, atunci voi sunteți cari purtați toată răspunderea.

E. G. White.

Traducând acest articol mi-am împlinit o datorie sfântă și înaltă, voind să atrag atenția părinților asupra răspunderilor pe cari Dumnezeu le pune pe umerii lor, pentru proprii lor copii.

Este timpul sosit, ca să cercetăm cu seriozitate problema salvării copiilor noștri, conducându-i la Isus, singurul învățător și singurul care-i poate face fericiți cu adevărat în viața prezentă — și mai pe sus, singurul care poate garanta biruința contra păcatului, prin credință.

P. P.

In atenția Dirigintelui. — Faceți ca acest articol să fie studiat de Dvs., și apoi cetiți-l în comitet pentru a interesă astfel pe conducătorii Comunității, apoi luați timp ca în Sabatul al 3-lea după prânz când este ora educației, să fie cetit deslușit de cineva în Comunitate.

Apoi rânduiți ca el să fie cetit copiilor care-l

pot înțelege, adunați într'o oră specială, într'un timp potrivit când pot să fie toți prezenți. Explicați-le fiecare pasaj privitor lor, lăsând ca partea de răspundere a părinților să fie studiată de Dvs, cu părinții; rugați-vă cu copiii, însemnându-vă pe acei cari doresc să se predea Domnului, ocupându-vă în special cu ei și întovărășindu-vă în această lucrare cu părinții lor.

Faceți iubite frate Diriginte ca grija Dvs să devină real, și nu pierdeți din vedere că datoria Dirigintelui este de a organiza studiul zilnic al lecțiunilor în fiecare familie individual, ajutându-se cu învățătorii celor șase clase. Observați ca învățătorul copiilor între 10—15 ani ca și al tinerilor să fie așa ales, încât să aibă experiența necesară ca să poată conduce pe copii și tineri la mântuire.

Faceți-vă planuri cum veți organiza pe copiii de școală ca în lunile de vacanță să ia parte efectiv și în școala de Sabat. Procurați-le materialul necesar și stăruiiți a-i organiza, împreună cu părinții cari rămân deopotrivă răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru eforturile făcute.

Notă. — Ați primit ținta pentru darurile în școala de Sabat? Dacă n'ați primit-o dela Conferință, v'ați pus o țintă mai înaltă decât în trimestrul trecut? Și dacă s'a făcut, — faceți eforturi cu Comunitatea ca să împliniți ținta darurilor voastre care poate sprijini încheierea lucrării lui Dumnezeu.

Stați de vorbă cu părinții și copiii în casele lor, ca toți să priceapă că trăim în zile când Domnul este gata să vină și căutați să convingeți pe fiecare să poarte o răspundere pentru mântuirea aproape-lui și a păgânilor celor mai îndepărtați!

Amintiți-vă împreună că în acest trimestru, ne gândim în mod serios la Africanii din Diviziunea noastră. Darurile în natură nu neglijați a le organiza acolo unde este cazul.

Faceți să progresați în fiecare trimestru, cercetând situația în fiecare lună. Faceți dese apeluri la conștiința Comunității, și consultați-vă cu Comunitatea lunar așa ca la încheierea trimestrului, țintele voastre să fie atinse.

Copiii lui Dumnezeu să nu uite că totul aparține Lui, și că ei au datoria să se dovedească administratori credincioși. A administra timpul celor șase zile de lucru, este o obligație tot așa de sfântă ca și Sabatul Domnului. Adventiștii sunt ținuți să înțeleagă și să învețe și pe alții tema muncii și a economiei stăruitoare.

P. Păunescu.

ATENȚIUNE

Ținem să atragem atențiunea tuturor membrilor noștri că fostul frate *D. Covrig*, în urma unor fapte incorecte este urmărit de poliția din București.

Iată rezultatul muncii!

Aci publicăm raportul comparativ al Departamentului Misiunii Interne precum și al Departamentului Misionarilor Voluntari, al Uniunii Române, pe anii 1930 și 1931.

Recomandăm fraților noștri lucrători precum și conducătorilor Comunităților, ba chiar tuturoș membrilor noștri să studieze puțin acest raport. Intr'adevăr că este foarte interesant și ne arată unele stări de lucruri din diferite Conferințe.

Putem mulțumi lui Dumnezeu în ce privește câștigarea sufletelor, anume a membrilor noui primiți în sânul denotațiunii noastre.

ciară nu are nimic de a face cu activitatea noastră misionară personală. Chiar dacă este criză financiară pretutindeni, însă criza spirituală și religioasă între adventiști, de sigur că nu are nici un loc. Așa dară vă rugăm meditați puțin asupra raportului și la caz că este ceva amărăciune din criza inimii și a sufletului dați-o afară și lăsați ca bunul Dumnezeu să se folosească de Dvs, ca de niște scule folositoare în lucrarea Sa, pentru aceste zile din urmă.

Vă dorim deci un spirit bun și de îndrăzneală pentru a lucra cu zel și cu stăruință în lucrarea lui Dumnezeu, chiar acolo unde bunul Dumnezeu a pus pe fiecare în parte.

P. H. Hermann.

Raport comparativ al Departamentului „I” pe anii

CONFERINȚA	Anul	No. Cerc.	No. membr.	Media vizitei	Membrii cari raportează	Țin „Straja Dimineții”	Cetesc Biblia la rând?	Urm. de le
Muntenia Vest	1930	25	661	432	388	155	58	
	1931	31	1124	703	856	246	181	
Muntenia Est	1930	18	405	205	171	92	23	
	1931	35	427	365	264	219	155	
Moldova Nord	1930	26	414	263	327	139	48	
	1931	35	364	212	342	363	109	
Moldova Sud	1930	14	332	202	202	114	30	
	1931	32	595	313	296	200	60	
Transilvania	1930	50	741	402	631	172	65	
	1931	53	700	530	235	154	74	
Banat	1930	11	162	42	110	48	15	
	1931	18	245	140	110	42	42	
Uniunea	1930	144	2715	1546	1829	720	239	
	1931	420	3755	2263	2103	1224	621	

Este foarte îmbucurător și frumos. Inșă cum se vede, unele din Conferințele noastre nu au făcut progrese cum ar fi de așteptat și frumos de văzut, ci au făcut și în raportare, și în lecturi biblice, etc. . . . chiar regres. E bine că starea aceasta de lucru nu este în toate Conferințele, însă nu ar trebui să fie așa în nici o Conferință.

Proportional cu înmulțirea membrilor ar trebui să se înmulțească și lecturile biblice ținute, vizitele misionare făcute, literatura răspândită, etc. . . . Chiar dacă este criză financiară în lumea de astăzi, însă această criză nu poate să ne împiedice ca să ținem cu un prieten sau o rudă sau cu altcineva o lectură biblică, sau a face o vizită misionară. Criza finan-

Influența școlii de Sabat

Școala de Sabat ar trebui să fie cel mai mare mijloc și cel mai efectiv, în ce privește aducerea de suflete la Hristos. Slujbașii școlilor noastre de Sabat ar trebui în mod deosebit să posede acest Spirit al lui Hristos. Ei nu pot fi conlucrători cu Hristos dacă El nu locuiește în inimile lor prin credință. . . . Față de copii trebuie să se facă un mai mare efort hotărâtor spre a le da educația religioasă necesară. Conducătorii școlii și instructorii trebuie să lucreze în armonie între ei. Trebuie să fie o conlucrare din partea părinților, copiilor și instructorilor. Fiecare slujbaș să se străduiască după înțelepciune și tact, pentru ca să pună în lucru eforturile cele

mai potrivite pe cari le cere Dumnezeu. Avem nevoie să cultivăm tactul și o discernere amănunțită, să fim în stare a vedea repede ocaziile a face bine, a pune mâna pe aceste ocazii și a le folosi cât mai bine. Instructorii ar trebui să facă loc fiecărui copil în inima lor și să-l ia sub deosebita supraveghere a lor.

Este cu neputință a face această lucrare pentru acuma și pentru veșnicie, dacă instructorul nu are o strânsă legătură cu Dumnezeu. Isus a zis: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine“. Să nu încurajați un fel superficial de cercetare a adevărului. Lămurii și precizați copiilor fiecare punct al adevărului.

vărații slujbași ai școlii ar trebui să întipărească în mințile copiilor un caracter frumos, curat, asemenea celui al lui Hristos, care va schimba și figura lor. Dacă Hristos este principiul dăinuitor în inimă, atunci pe figură vei putea ceti numai curățenie, nobleță, pace, și iubire. Pe alte fețe, caracterul cel rău își arată semnele lui: egoism, șiretenie, viclenie, falsitate, ură, și gelozie. Cât de greoaie este munca adevărului pentru schimbarea inimii și feței la asemenea caractere!

Ar trebui ca de acuma să dăm o deosebită atenție formării caracterului. Fie ca aceeaș gândire care eră în Isus Hristos să fie și în voi, pentru ca ea să poată înobilă atât pe slujba-

„Misionarilor Voluntari“ din Uniunea română

0-1931

Urm. studii istorice?	Suflete câștigate	Darurile			Vizite Misionare	Lecturi biblice	Ad. la șc. de Sabat	Tratamente făcute	Câte broș. rev. distrib.	Scris. mis. trimise
		Misiunea Externă	Misiunea Internă	Lucrarea locală						
46	55	8025	—	3825	7735	5480	3443	1045	9248	254
430	—	5327	—	—	8738	9996	2401	1739	2691	467
52	48	1286	350	—	4890	3670	2631	600	2236	339
269	—	2124	—	1246	3960	8355	3265	2311	1923	170
62	22	2117	13001	4206	6879	6516	2692	622	3677	329
234	35	4748	—	321	8538	15025	2387	1097	4914	250
70	57	2934	2908	3045	8398	9893	3632	1398	3332	506
228	35	2875	—	4612	8437	9970	4355	2095	6069	442
152	114	3564	—	6153	7243	10652	3227	573	7812	2019
800	20	1286	—	1298	7340	8188	6312	1080	10443	1019
47	35	6892	5422	2501	1698	3429	535	824	941	127
84	44	2800	—	2703	1775	1140	315	172	961	128
429	361	24818	24682	19735	36463	39640	16160	5062	27246	3574
2045	134	19160	—	10360	38788	52674	19035	8494	27001	2470

Nu îngrămădiți în mintea lor prea multe lucruri deodată. Prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu să fie o candelă pe cărarea lor și o lumină pe cărarea lor. Intipăriți în mintea lor că ei au privilegiul să umble în lumină. Aceasta este cărarea păcii, curățeniei și sfînteniei orânduită de Domnul spre a umbla pe ea mântuiții Lui. Hristos a croit acest drum; El este adevăratul păstor; urmându-L pe El, ei evită cărările și prăpăstiile primejdioase.

În Cuvântul lui Dumnezeu ei vor afla că toți aceia cari vor să intre în ceruri trebuie să aibă un caracter desăvârșit; căci atunci ei vor întâmpina în pace pe Domnul lor. Mulți copii și tineri își au caracterul zugrăvit pe față. Istoria vieții lor ei o poartă în trăsăturile feței. Ade-

șul cel mai de sus cât și pe cel mai de jos din școlile noastre de Sabat, astfel ca Isus să nu fie rușinat a-i recunoaște drept conlucrătorii Săi. Pentru copii Hristos S'a îngrijit de întreaga cultură spirituală. Dacă Isus locuiește în suflet, inima este umplută cu harul cel sfânt al Spiritului Său, care se manifestă în schimbarea trăsăturilor feței. Dacă dorești să ai frumusețe și noblețe a caracterului, atunci trebuie ca legea divină să fie scrisă pe inimă și să fie împlinită în viață.

Învățăturile biblice cari sunt predate în școlile noastre sunt de o însemnătate cu mult mai mare decât putem să ne închipuim. Acești copii vor trebui să dea față în viitorul apropiat cu ereziile și născocirile cari abundă în lume. În-

Raport comparativ al Dep. Mis. Interne din Uniunea Română.

pe anii 1930 - 1931

CONFERINȚA	Anii	Num. membr.	Câți membr. raportează?	Proc. membr. cari rap.	Suflete câștigate	Ore biblice sau alte adunări	Vizite misionare	Num. tratam.	Aduși la Ș. d. S. sau alte ad.	Rev. cărți, broșuri, distribuite	Scr. mis. trimis.
Muntenia-Vest	1930	2710	1744	64 %	377	63747	79936	7649	18560	25098	1319
	1931	3049	1400	45 %	361	70200	57642	10311	11299	16094	1593
Muntenia-Est	1930	1612	696	43 %	392	23750	19159	3207	7199	10232	778
	1931	1770	1100	62 %	178	37223	24451	5730	9486	8345	835
Moldova de Nord	1930	1537	863	56 %	177	30155	25890	4143	8107	7826	880
	1931	1896	1203	63 %	372	46754	32770	8641	9587	8966	1012
Moldova de Sud	1930	1035	694	67 %	34	28491	22890	3795	3831	5374	578
	1931	1196	778	65 %	166	29387	22421	4285	4140	6376	611
Transilvania	1930	2768	1615	58 %	151	51063	27820	6416	10513	17226	1383
	1931	2943	1152	39 %	207	56204	30822	4866	12521	18523	1370
Banat—Crișana	1930	1090	263	24 %	54	22389	5354	1257	3014	3824	370
	1931	1168	419	35 %	102	18542	13841	3132	3263	4971	449
Uniunea	1930	10752	5875	54 %	1318	219595	181049	26467	51224	69689	5308
	1931	12022	5752	50 %		258310	181947	36965	50296	63275	5870

struiți pe copii în mod simplu dar în chipul cel mai complet. Lucrarea noastră va trebui să treacă cercarea judecării. Tineretul din această generație trebuie să fie pregătit prin harul lui Hristos ca să întâmpine și să biruie relele cari s'au introdus în societate. Ei vor avea ocazie să folosească orice cunoștință și influență câștigată și vor avea nevoie de înțelepciune de sus spre a se împotrivi curentului răului care-i înconjoară. Sprijinitorii ereziei și ai învățăturilor nebiblice sunt numeroși. Lumea în cea mai mare parte îndeamnă la uitarea lui Dumnezeu și la disprețuirea ordinelor Lui. Legea lui Dumnezeu este călcată sub picioarele celor nelegiuți. Fiecare tânăr în parte este răspunzător față de Dumnezeu pentru ocaziile sale, și pentru lumina prețioasă care îi strălucește din Scripturi.

ALEGEREA INSTRUCĂTORILOR.

Învățătura care li se dă tinerilor și copiilor nu ar trebui să fie superficială. Instructorii ar trebui să facă tot posibilul, ca unii cari stau în apărarea adevărului, ca să ridice idealul cât mai sus. Nu poate fi un lucru mai rău pentru școala de Sabat decât a se pune ca slujbași tineri și tinere cari au dovedit mari defecte în viața lor de creștini . . . Nu scădeți ținta școlii

voastre de Sabat. Copiii ar trebui să aibă de instructori pe aceia al căror exemplu și influență să fie o binecuvântare iar nicidecum un blestem. Ei trebuie neconținut să aibă înaintea ochilor lor o idee înaltă despre virtutea, curățenia, și sfințenia care caracterizează viața de creștin. Ideile lor asupra acestui punct nu ar trebui să devină neclare; fie ca nimeni să nu procedeze neînțelepțește și nepăsător în aceste privințe. Nici prin viu grai și nici prin scrisoare să nu încurajați pe bărbați și femei cari nu au o demnitate morală, și al căror trecut arată o lipsă de conștiință și integritate. Ei pot să fie ageri, spirituali, și inteligenți; dar dacă inima nu este plină cu Spiritul lui Dumnezeu, dacă ei nu au integritatea caracterului, vor ținti spre cele pământești iar nu spre cele cerești, și vor fi spre pagubă oriunde ar fi și în orice ar face.

Avem mare nevoie de bărbați și femei cari să-și dea seama de păcat și să urască nelegiuirea; cari să aibă o vedere clară spirituală spre a discerne nevoile lucrării lui Dumnezeu, și să lucreze cu un interes sincer și devotat, ținând totdeauna eul ascuns în Isus. Avem nevoie de tineri cari pot fi încuviințați de Dumnezeu, cari au o adevărată evlavie, cari au o conștiință trează spre a simți și a da de știre primejdia; bărbați și femei cari nu se vor înălța pe ei, și

cari nu vor căuta să ascundă păcatele sufletului sub veșmântul unei evlavii aparente; de persoane cari își dau seama de slăbiciunea și nedesăvârșirea caracterului lor, și cari se vor agăța cu sufletele lor neputincioase de Isus Hristos. Aceia cari se încred prea mult în ei, gândind că numai ce fac ei este bun, vor dovedi o lucrare defectuoasă. Apostolul spune: „Când sunt slab, atunci sunt tare“. Deși dându-și seama de slăbiciunea sa, totuși el, prin credință, s'a prins de Isus Hristos și de harul Lui.

Oricine are vreo legătură cu lucrarea lui Dumnezeu ajunge să ducă o viață modestă și înțeleaptă, dacă însă nu va fi amăgit de vrăjmașul sufletelor. Dacă tu personal nu ai lumina cerească, atunci vei face greșeli; vei numi binele rău, și răul bine. Mi s'a arătat că trebuie să aveți mai puțină grijă de formalism, și să priviți cu mai multă seriozitate lucrarea sufletescă din școala de Sabat. Fiecare instructor al școlii ar trebui să simtă că este un misionar pentru Dumnezeu. El trebuie să-și folosească toate clipele și însușirile spre a dobândi o cunoștință a Cuvântului lui Dumnezeu, pentru ca această cunoștință să o poată împărtăși și elevilor săi. Dacă instructorii nu sunt ucenici, adică nu învață ei mai întâiu, atunci nu mai merită acestă slujbă. Ei au nevoie de idei noi și proaspete, planuri înțelepte, viață, tact, și de spirit în lucrarea lor. Ei trebuie să fie capabili a învăța pe alții.

Instructorul nu ar trebui să se mărginească la repetarea cuvintelor din lecțiune, totuși trebuie să fie foarte familiarizat cu toate cuvintele cât și cu ideile din lecțiune. Fiecare instructor, mai înainte de a veni înaintea clasei, trebuie să-și aibă planurile bine schițate în minte spre a ști hotărît ce vrea să facă în ziua aceea și în acea ocazie. A reciti lecțiunea înaintea elevilor nu înseamnă să o înveți; ai nevoie de cuvinte simple și lămurite, de idei bine fixate. Asigură-te că elevii te înțeleg ce le spui. Dacă ei nu-ți pot înțelege ideile, atunci toată munca îți este în zadar. Nu atinge doar ușor la suprafață; lucrează adânc. Biblia este regula și călăuză vieții. Doctrina cea sănătoasă trebuie să fie adusă în direct contact cu mintea și inima elevilor; atunci ea va aduce roade, și practicarea ei va fi rezultatul muncii tale. — *Mărturii pentru Școala de Sabat, pag. 17—21.*

—o—

Biserica celor rămași nu este Babilon

De repetate ori dela începutul acestei mișcări s'a colportat de unii părerea, că Biserica Adventiștilor de Ziua Șaptea s'ar fi depărtat

atât de mult de Dumnezeu și de principiile Sale, ale adevărului și dreptății, încât a ajuns să formeze o parte din Babilonul cel mare. Termenul de „Babilon“ este întrebunțat de către Apostolul Ioan, ca să denumească creștinătatea abătută și apostaziată din zilele de apoi. Învinuirea că și biserica Adventiștilor ar fi Babilon, a fost adusă încă de mult, și anume din anul 1893, printr'un pamflet publicat atunci sub titlul: „Strigătul cel tare; a căzut Babilonul“, etc.

Nu avem la îndemână pamfletul acela, dar din *Review* dela 21 Martie 1893 auzim, că „scopul acelui pamflet pare să fi fost, de a arăta, că Biserica Adventiștilor de Ziua Șaptea este Babilon ca și oricare alta, ba chiar ar fi mai rău decât oricare alta . . . și că intenția, cu care a fost publicat pamfletul, eră să determine pe fiecare adevărat copil al lui Dumnezeu, să iasă din Biserica Adventiștilor de Ziua Șaptea“. Scrierile Sorei E. G. White erau foarte mult citate în acel pamflet, spre a dovedi cu ele cele dorite de scriitorul pamfletului.

Nu mai e nevoie să spunem, că acel pamflet n'a avut nici un efect în biserica Adventiștilor, în afară de un mic număr de amăgiți. Serva Domnului a crezut însă de cuviință chiar atunci, să se ocupe de chestiunea aceasta într'o serie de patru articole, tipărite în anul 1893 sub titlul: „Biserica celor rămași nu este Babilon“. Credem, că este bine pentru noi toți să reproducem azi articolele acestea, pentru motivul că alții ridică azi aceeași învinuire contra bisericii Adventiștilor de Ziua Șaptea. Ei deasemenea aduc multe citații din Mărturii, ca și cum Mărturiile ar îndreptăți cu ceva învinuirile aduse de ei. Cei cari cunosc Mărturiile și scrierile sorei White, știu însă că învinuirile de felul acesta nu pot fi în nici un fel dovedite cu Mărturiile.

Să cetim deci cu toții excelențele principii expuse în acele articole ale sorei White, pe cari le vom redă rând pe rând în câteva numere din *Curierul Misionar*, spre a fi cunoscute de toți membrii Comunității noastre. Aceste principii sunt de aplicat și azi contra învinuirilor aduse ca și în 1893, mai ales că prin acele articole ale servei Domnului s'a spus, că ele ne arată, ce poziție să luăm față de orice mișcare la fel, ce s'ar mai produce în timpurile de mai târziu până în ziua de apoi. (Nota Editorială).

„M'a întristat foarte mult cetirea pamfletului publicat de fratele A. și de tovarășii săi în lucrarea ce a întreprins-o. Fără consimțământul meu, ei au ales anumite părți din Mărturii și le-au pus în pamfletul publicat de ei, spre a face pe unii și alții să creadă, că scrierile mele ar aprobă poziția luată de dânsii. Prin aceasta ei au făcut ceace nu se poate numi drept și dreptate. Permițându-și lucrurile acestea nejus-

tificate prin nimic, ei au prezentat poporului o învățătură cu caracter amăgitor și distrugător. În timpurile trecute au fost și alții, cari au făcut acelaș lucru, lăsând să pară, că Mărturiile susțin lucruri false și de nedovedit.

„Am avut lumină cu privire la efectul poziției luate de fratele A. și de cei întovărășiți cu el, că anume efectul acestei poziții nu este adevărat, ci e unul din acele „iată, aici“ sau „iată acolo“, cari caracterizează timpurile din urmă, în cari trăim azi. Ca exemplu despre felul în care este alcătuit pamfletul fratelui A., este cazul să dau următoarea lămurire: Eu am scris o scrisoare particulară unuia din predicatorii noștri; acesta, din iubire, crezând că o asemenea scrisoare ar putea folosi și fratelui A., a trimis și lui o copie; dar în loc să o întrebuițeze numai pentru folosul personal, fratele A. a tipărit părți din ea în pamfletul său, dându-le pe acestea drept mărturii nepublicate, ca să sprijine cu ele poziția sa actuală. Este însă oare aceasta o faptă onorabilă? În această mărturie nu eră absolut nimic, care să vină în sprijinul poziției fratelui A.; dar el a căutat să sucească cuprinsul ei, așa cum mulți sucesc Scripturile, spre propria lor pierzare și spre pierderea și a altor suflete. Dumnezeu va judecă pe cei care își iau asemenea libertăți nejustificate și nedovedite cu nimic, și se folosesc de mijloace desonorate, ca să dea un anumit caracter și o influență oarecare la ceea ce prezintă ca fiind adevăr. Prin folosirea unei scrisori particulare trimise către altcineva, fratele A. a abuzat de silințele amabile ale celui care dorise să-i vină lui în ajutor ca asemenea îndemnuri personale. Cei cari au publicat pamfletul „Strigătul cel tare“ și au vestit căderea tuturor Comunităților, au dat chiar prin aceasta dovadă, că Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu nu lucrează prin ei. „După roadele lor îi veți cunoaște pe dânșii“.

„Acea cari primesc pamfletele, cari reprezintă această poziție falsă, vor avea poate impresia, că eu aș sprijini o așa poziție și că aș fi întruceva unită cu acești lucrători în a ceea ce ei numesc o „nouă lumină“. Eu știu, că solia lor este amestecată cu adevăr, dar adevărul este rău întrebuițat și sucit, pentrucă este combinat cu rătăcire și fals. Vreau să spun fratelui, care a trimis acestora o copie după scrisoarea trimisă de mine lui, că nici nu m'am gândit să-i fac vreo vină din aceasta, și nimeni nu ar putea să-l socotească vrednic de muștrare pentru o așa faptă. Dacă aș rosti asupra-i vreo sentință falsă sau i-aș aduce vreo învinuire atunci mi-aș atrage asupra-mi neplăcerea lui Dumnezeu. Dacă fratele pe care ai vrut să-l ajuți, și-a permis asemenea lucruri și a trădat și a înșelat încrederea D-tale, nu-ți face D-tale o vină din

aceasta, și nu te lăsa amărît din cauza urmărilor trădării sale.

„În Mărturii sunt lucruri, cari nu sunt scrise pentru toată lumea, ci pentru copiii credincioși ai lui Dumnezeu; nu este potrivit deci, ca asemenea instrucțiuni, avertismente, muștrări sau sfaturi să fie publicate în toată lumea. Mântuitorul lumii, Trimisul lui Dumnezeu, Cel mai mare Învățător cunoscut cândva de fiii oamenilor, prezintă anumite chestiuni de învățătură nu lumii întregi, ci numai discipolilor Săi. În vreme ce El avea lucruri de comunicat întregii mulțimi, cari îl urmau la tot pasul, păstră totuș o anumită lumină și învățătură, ca să o încredințeze numai ucenicilor Săi, fără să o facă cunoscut gloatelor, de care nu ar fi fost nici înțeleasă, nici prețuită. El trimise pe discipolii Săi, să predice; iar când ei se întoarseră dela prima lor lucrare misionară, și istorisiră diferite experiențe cu privire la succesul predicării Evangheliei Impărăției lui Dumnezeu, Domnul zise către dânșii: „Veniți acum voi deoparte, și vă odihniți puțin“. Acolo, într'un loc retras, Isus dădu discipolilor Săi astfel de învățături, sfaturi, muștrări și îndemnuri, de care El știa că ei au nevoie în lucrarea lor; dar instrucțiunile date lor astfel nu trebuiau purtate mai departe mulțimii de amestecătură; căci acele cuvinte ale Sale erau destinate numai pentru discipolii Săi.

„În diferite ocazii când Mântuitorul a săvârșit vindecări, El porunci celor pe cari îi binecuvântase să nu spună nimănui ce le făcuse El. Ei ar fi trebuit să îndeplinească această poruncă a Lui, și să înțeleagă, că Domnul nu ceruse aceasta dela ei în mod ușuratec, ci avea anumite motive să le dea asemenea poruncă, iar ei ar fi trebuit să nu desconsiderare cu nici un chip dorința Sa expresă. Ar fi trebuit să fie destul pentru ei, să știe că Domnul dorește aceasta, și că El are temeinice motive, să ceară aceasta stăruitor dela dânșii. Domnul știa, că prin vindecarea bolnavilor, și prin săvârșirea minunilor de a da orbilor vedere și de a curăți pe leproși, El își primejduia cu aceasta propria Sa viață; căci dacă preoții și cârmuitorii nu aveau să primească dovezile date lor despre caracterul divin al misiunii Sale, ei aveau să răstălmăcească altfel, să falsifice lucrurile și să aducă învinuiri contra Lui. Este adevărat, că Domnul a făcut multe minuni în public, dar în câteva cazuri El porunci celor vindecați, să nu mai spună la nimeni, despre cele ce le-a făcut El lor. Când s'au ridicat prejudecățile, când invidia și gelozia și-au atins culmea, când calea Sa se găsea astfel împiedicată, atunci Domnul părăsi cetățile și veni să caute pe cei, cari voiau să asculte și să prețuească adevărul, pe care El venise să-l vestească.

„Domnul Hristos crezu necesar, să explice discipolilor multe lucruri pe cari nu le făcu cunoscut mulțumii. El le arătă pe deplin motivele urei manifestată contra Lui de către farisei, de către cărturari și de către preoți, și le vorbi despre suferințele, despre trădarea și despre moartea Sa; dar gloatelor El nu le vorbi aceste lucruri atât de complet. El avea avertismente de dat ucenicilor Săi, și le desfășură deasemenea tristele fapte, ce urmau să aibă loc, și la ce lucruri trebuiau să se aștepte ei. El dădu urmașilor Săi învățături prețioase, pe cari ei la început nici nu le înțelegeau, până după moartea, după învierea și înălțarea Sa. Când Spiritul Sfânt fu vărsat asupra-le, toate aceste lucruri le fură aduse aminte, câte le spusese El.

„A fost o trădare săvârșită contra unui depozit sacru, de a lua adică lucruri, pe cari Isus le-a destinat să fie ținute secret, și să le facă cunoscute și altora aducând astfel reproș și vătămare cauzei adevărului. Domnul a dat poporului Său corespunzătoare solii de avertizare, de mustrare, de sfătuire și de învățare; dar nu de lucru potrivit, de a rupe aceste solii din cadrul lor și a le pune acolo, unde ele ar părea că dau putere soliei rătăcirii și minciunii. În pamfletul publicat de fratele A. și de asociații săi, el acuză Biserica lui Dumnezeu, că este Babilon, și cere o despărțire de Biserica Domnului. Aceasta este o lucrare, care nu este nici onorabilă nici dreaptă. În săvârșirea acestei lucrări, ei s'au folosit și de numele meu și au citat și scrierile mele, spre a sprijini ceea ce eu dezaprob și arăt ca fiind o rătăcire. Oamenii în mâna cărora ar cădea pamfletul aceasta, vor fi înclinați să arunce asupra mea răspunderea falsei poziții a acestora, deși ea este cu totul contrară învățăturilor din scrierile mele și luminii, pe care mi-a dat-o mie Dumnezeu. Nu ezit de loc, de a spune, că cei cari au întreprins lucrarea aceasta se găsească în mare rătăcire.

„De ani de zile am dat mărturia mea în sensul acesta, că dacă se ridică cineva pretextând că are mare lumină și susține dărâmarea a ceea ce Domnul a clădit prin agenții Săi umani, unul ca acesta este în mare rătăcire și nu lucrează în rândurile celor, între cari lucrează Hristos. Aceia, cari susțin, că Comunitățile Adventiștilor de Ziua Șaptea alcătuiesc Babilonul sau o parte din Babilon, mai bine ar sta la casele lor. Ei ar face mai bine să se oprească și să se gândească bine, care este solia care ar trebui predicată lumii, în timpul acesta. În loc să lucreze împreună cu toți trimișii lui Dumnezeu, ca să pregătească un popor, care să poată sta în ziua cea mare și înfricoșată a lui Dumnezeu, ei au luat loc alături de acela, care este numit părtitorul și învinuitorul fraților noștri, cari îi învinuiește înaintea lui Dum-

nezeu zi și noapte. Agenții ai diavolului s'au pus în mișcare și au inspirat pe anumiți oameni să se unească într'ou confederație a celui rău, ca să producă încurcături, să hărțuească, să obosească și să frământă poporul lui Dumnezeu. Toată lumea va fi ațâțată la dușmănie contra Adventiștilor de Ziua Șaptea, pentru că ei nu dau supunere Papalității prin ținerea Duminiicii, întocmire orânduită de această putere religioasă. Planul lui Satana este, să distrugă pe Adventiști de pe pământ, ca astfel supremația lui asupra pământului să nu mai fie pusă de nimeni în discuție.

„Scena despre felul cum învinue Satana pe oameni, a fost arătată profetului. Profetul zice: „El îmi arătă pe Iosua marele preot stând înaintea îngerului Domnului și Satana stând la dreapta lui, ca să-l pârască“. Isus este Marele Preot al nostru în ceruri. Și ce face El acolo? El face acolo serviciul de mijlocire și ispășire pentru cei cari cred în El. Prin dreptatea Lui socotită lor, ei ajung bineprimiți de Dumnezeu, ca unii cari arată lumii, că ei recunosc datoria de supunere față de Dumnezeu, pentru că țin poruncile Sale. Satana este plin de ură răutăcioasă contra lor, și dă pe față împotriva lor acelaș spirit, pe care l-a dat pe față contra Domnului Hristos, când eră aici pe pământ. Când Isus Se găseă înaintea lui Pilat, guvernatorul roman, acesta căută să-L pună în libertate, și doriă ca și poporul să aleagă a liberă pe Isus de osândă, la care cereau preoții să fie expus. Pilat prezintă mulțimii, care strigă, pe Fiul lui Dumnezeu și pe criminalul Baraba, și îi întrebă: „Cui vreți voi ca eu să dau drumul la cererea voastră? Lui Baraba, sau lui Isus, care Se numește Hristos?“ Ei răspunseră: Lui Baraba! Pilat zise către dânșii: „Ce să fac atunci cu Isus, care se numește Hristos? Ei toți ziseră lui: Să se răstignească!“

„Lumea fu ațâțată de dușmănie satanică, și când fură întrebați să aleagă între Fiul lui Dumnezeu și criminalul Baraba, ei aleseră mai de grabă pe un bandit și pe un criminal decât pe Isus. Gloatele neștiutoare fură determinate de raționamentele amăgitoare ale celor din înalte poziții, să lepede pe Fiul lui Dumnezeu și să preferi în locul Său pe un hoț și pe un omoritor. Să ne amintim deci noi toți, că trăim încă într'o lume, în care Isus, Fiul lui Dumnezeu, fu lepădat și crucificat, și unde crima de a disprețui pe Hristos și a preferi mai degrabă un bandit decât pe Mielul nevinovat al lui Dumnezeu. Crima aceasta a rămas încă. Dacă nu vom veni fiecare individual la pocăință către Dumnezeu din cauza călcării Legii Sale, și să dovedim credință către Domnul nostru Isus Hristos, pe care lumea L-a lepădat, noi ne vom găsi sub toată osândă meritată de alegerea lui

Baraba în locul lui Hristos. Toată lumea stă astăzi sub povara păcatului lepădării și uciderii Fiului lui Dumnezeu. Cuvântul ne dă mărturie, că Iudei și Neamuri, regi, guvernatori, miniștri, mai mari religioși și popor, toate clasele și sectele, cari dovedesc acelaș spirit de invidie, ură, prejudecată, și necredință, manifestat de cei cari au adus la moarte atunci pe Fiul lui Dumnezeu, vor face exact la fel și azi, când se va prezentă ocazia, la fel cum au făcut Iudeii și poporul din timpul lui Hristos. Ei vor fi părtași la acelaș spirit, care a cerut nimic mai puțin decât moartea Fiului lui Dumnezeu.

„In scena care reprezintă lucrarea lui Hristos în favoarea noastră, și hotărîta acuzare a lui Satana împotriva noastră, Iosua stă ca mare preot, și intervine în favoarea credincioșilor lui Dumnezeu cari păzesc poruncile Lui. In acelaș timp, Satana reprezintă pe credincioșii lui Dumnezeu ca mari păcătoși, și prezintă înaintea lui Dumnezeu lista păcatelor pe cari el i-a ispitit să le săvârșească în cursul vieții lor, și cere cu stăruință ca din pricina fărădelegilor lor, ei să fie dați în mâna sa spre a fi nimiciți.

El cere stăruitor ca ei să nu fie protejați de ingerii slujitori împotriva uneltirilor unite ale răului. El este plin de mânie din pricină că nu poate strânge într'o legătură puternică pe credincioșii lui Dumnezeu cu lumea, pentru a-i da lui o supunere deplină. Cârnuitori, conducători și guvernatori și-au luat asupra lor semnul lui anticrist, și sunt înfățișați ca balaurul care a pornit să facă război contra sfinților, — contra acelor cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și cari au credința lui Isus. In vrăjmășia lor față de poporul lui Dumnezeu, și ei se fac vinovați de acelaș fapt, și anume că aleg pe Baraba în locul lui Hristos.

„Dumnezeu are o socoteală cu lumea. Când se va ține judecata, și se vor deschide cărțile, El va avea să prezinte o socoteală grozavă, care acuma nu ar fi îngrozit și nici nu ar fi înspăimântat lumea, dacă oamenii nu ar fi fost orbiți și vrăjiți de amăgirile și înșelăciunile satanice“. — *E. G. White*. — „*Mărturii pentru predicatori*“, pp. 32—39. Dela pagina 39—50 s'a publicat în „*Curierul Misionar*“ No. 4. 1932.

Organizația Cercului Misionarilor Voluntari

Extras din cartea „*Missionary Volunteers and their work*“,

Cap. IV.

SLUJBAȘII CERCULUI.

84. *Spre a avea succes în lucrarea cercului.*

Cercul a căruia membri sunt creștini plini de căldură, nu va da greș niciodată. Slujbașii au răspunderea de a face ca succesul să fie cât-mai mare. In acest scop trebuie să se roage, să planuească și să lucreze.

Fiecare adunare să fie așa fel alcătuită încât să atragă, să păstreze, să facă educația tineretului. Ca succesul să nu stea numai în programe frumoase, ci în lucrarea ce aduce roade veșnice, toți membrii să fie înrolați în o ramură a lucrării, căci fiecare membru trebuie să fie un membru activ.

Valoarea cooperării. Succesul depinde de sacrificarea câte a unui plan sau păreri personale. Când idea altuia este primită ca bună, ține-te de ea cum ai vrea ca alții să se țină de idea ta. *Planul pentru lucru ar trebui să fie rezultatul planurilor tuturor membrilor.*

Educarea unui succes. Pentru ca totdeauna cercul să aibă succes, slujbașii principali să învețe pe alții, cum să-și facă lucrarea și să nu zică „după mine vină potopul“ ca Ludovic al XV al Franței.

85. *Calitățile slujbașilor.*

Fiecare să simtă o povară pentru suflete, să fie un sincer Misionar Voluntar având țința teoretică și practică de a contribui ca „*Solia adventă*“ să fie dusă în toată lumea în „această generație“, să fie o persoană adevărat constrânsă de iubirea lui Hristos, să aibă pe Isus ca tovarăș totdeauna, și să cunoască din experiență proprie puterea rugăciunii. Vieța lui să fie pildă bună, să facă lucrare personală, știind că are să dea seama de lucrarea sa.

Dirigintele, trebuie să fie spiritual, să aibă bun simț, tact și tărie de caracter. Calitățile acestea ar trebui să se afe în fiecare slujbaș. S'ar mai putea spune ca slujbașii să fie oameni cari se țin de lucru și își țin cuvântul.

Slujbașii cari se străduiesc ca să cultive aceste calități vor dobândi o aleasă pricepere a nevoilor Cercului și acea bogăție de planuri ce-i ajută să facă față tuturor cerințelor, să îndrepteze răul și să fortifice părțile slabe ale organizației.

86. *Lucruri ce fiecare slujbaș ar fi să le îndeplinească*

Afară de cele mai sus arătate, orice slujbaș ar trebui să pună în programul său personal următoarele:

1. Fă lucrare personală.
2. Fă-te cunoscut cu toți membrii Cercului.
3. Luptă ca numărul membrilor să crească.
4. Fii cordial și ajută ca vizitatorii străini să se simtă bine primiți.
5. Ia parte regulat la adunările Cercului și ale comitetului.
6. Ia-ți timp pentru studierea problemelor Misionarilor Voluntari, deasemenea pentru a te ruga, pentru a plănui. Lucrează între adunări pentru rezolvirea acestor probleme.
7. Propuneți să cunoști cele mai bune metode pentru înaintarea lucrării, studiind condițiunile locale și adaptabilitatea membrilor Cercului.
8. Conlucrează cu ceilalți.
9. Raportează regulat lucrul efectuat.
10. *Formează-ți un succes.*

Fii cordial cu toată lumea, nu lăsa un străin să treacă neluat în seamă. Dacă Comunitatea uită să zică bun venit nouilor membri, tu totuș zi-le bun venit. Ce vede în cercul vostru străinul care vine de prima dată? Este el primit călduros?

87. Datoria de a înțelege datoria.

Nenorocirile, nesuccesul, înfrângerile se datoresc în mare parte faptului ca cei ce au avut conducerea, n'au fost pătrunși de simțul datoriei lor. Toți slujbașii cercului au sfânta datorie de a conlucra pentru succesul lui, plănuiind și sfătându-se reciproc și făcând așa ca fiecare slujbaș să aibă de făcut o anumită și bine definită lucrare.

88. Datoria Dirigintelui.

Dirigintele este „Supraveghetorul“ cercului; datoria lui de căpetenie este de a împărți lucrul la persoanele respective. El vede dacă lucrul este făcut cu îngrijire de către cei cărora le este încredințat. El trebuie să știe care este datoria oricărui slujbaș, să știe că fiecare slujbaș știe care e datoria, și să vadă că și o face.

Dirigintele să-și cunoască membrii, cunoscându-le puterile și slăbiciunile pentru a-i putea folosi și a-i sfătui, în lucrarea lor și a-i ajuta în cele spirituale.

El va avea planuri pregătite cu multă vreme înainte atât pentru diferite adunări cât și pentru diferite situații.

Ca președinte al comitetului el convoacă comitetul și supraveghează ca hotărârile luate în comitet, să fie aduse la îndeplinire.

Se va îngriji deosebi pentru grupa de rugăciune, și lucrare personală. Împreună cu secretarul aceleiași grupe și dirigintele ajutor, e gata să ajute. El este membru al tuturor grupelor, luând parte la adunări pe cât îi permit celelalte datorii.

El, sau ajutorul său, prezidează adunările arătând cât mai scurt și mai strălucit ceea ce are de spus. Un bun diriginte niciodată nu vorbește „ca să piardă timpul“.

El va studia cu sârguință între adunări nevoile cercului și ale Comunității. Datoria lui nu e de a face să funcționeze cercul, sau de a pune pe altul să facă acest lucru, ci de a vedea că cercul funcționează pentru că membrii și slujbașii își fac datoria.

El se va ține în strânsă legătură cu secretarul Conferinței pentru tineret.

89. Datoria Dirigintelui ajutor.

Ca unul ce trebuie să fie locul președintelui, urmează să fie cât mai binecunosător al datoriilor acestuia.

El va lua asupra-și o parte din lucrul dirigintelui, potrivit cu capacitățile sale.

În lipsa dirigintelui ocupă locul acestuia în diferite îndatoriri. Se va îngriji de noii veniți în Comunitate. În cercuri mai mari s'ar putea forma un comitet pentru creșterea numărului membrilor.

În general lucrarea lui este aceea ca și a dirigintelui.

90. Datoriile Secretarului Casier.

Atât în ce privește raportul cât și în cele financiare, lucrarea lui este însemnată.

Raportând activitatea, arată starea în care se află cercul. Căutând să desvolte spiritul de dărnicie spirituală va ajuta creșterea darurilor misionare. El ține raport de adunările cercului și comitetului.

El face legătura cu secretarul Conferinței, cu alte cercuri și cu membrii cari pentru barecare timp sunt în alte locuri.

Cheltuelile de corespondență sunt acordate de comitet din fondul cercului.

Formularele, rapoartele, sunt procurate dela secretarul Conferinței.

În registrul cercului va trece numele tinerilor din Comunitate, fie că sunt sau nu membri ai cercului.

Informațiile se adună cu ajutorul presbiterului și secretarului Comunității. Registrele se vor ține la zi și cât mai amănunțit posibil.

Va mai avea pe o pagină a registrului, unde scrie rapoartele trimestriale, o listă completă a cercului. E bine să aibă și adresa membrilor cercului. În fiecare trimestru lista e trecută pe altă pagină, după ce a fost revăzută de comitet. Cărțile de membru semnate de noii membri sunt contra semnate de secretari care-i trece numele și adresa în registru. Trimestrial raportează Conferinței activitatea cercului, așa ca raportul să sosească la secretarul Conferinței în cel mult zece zile dela încheierea trimestrului.

Va avea la îndemână formularele și instrucțiunile necesare.

Va înscrie în registru acele informații cerute cu privire la cursul de cetire sau cunoștințe perfecte. Informațiile acestea se obțin dela Secretarul pentru educație.

Va informa pe Secretarul Misionarilor Voluntari dela Conferință asupra membrilor ce se mută în altă parte.

Va da fiecărui membru ce se mută, o scrisoare de transferare ca s'o prezinte cercului unde se duce.

Secretarul Casier are de grijă de banii cercului, plătind din ei numai cu autorizația comitetului.

Banii pentru lucrarea misionară îi va vărsa casierului Comunității, care la rândul său îi predă casierului Conferinței.

Raport minuțios se va ține de aceste sume în registrul care-l are.

91. Datoriile Secretarului Casier ajutor.

Ține locul celui dintâiu, în caz de lipsă, îl ajută totdeauna în lucrarea ce o are de făcut, la distribuirea și alcătuirea rapoartelor.

92. Datoriile Secretarului pentru Devoțiune.

El se va îngriji ca toți membrii să folosească zilnic Straja Dimineții, și să urmeze zilnic planul de a ceti Biblia în curs de un an.

Campania lui începe în Decembrie, așa că la sfârșitul anului cât mai mulți membri ai Comunității să aibă Straja Dimineții. Înainte de încheierea anului se va strădui să aibă cât mai mulți înscriși pentru cetirea Bibliei anual. Invitația e pentru toți. Pe copii îi va înscrie în cursul pentru copii. În tot cursul trimestrului să caute să păstreze viu interesul pentru Straja Dimineții și cetirea Bibliei.

Afară de aceasta va folosi orice ocazie pentru adăugirea spiritului de devoțiune în cerc. Va ajuta pe diriginte în grupa de rugăciune și lucrare personală. Va lua parte în programele de consacrare.

93. Datoriile Secretarului pentru Educație.

Să fie o persoană ce prețuește cetitul, și care știe cum să găsească momente libere pentru cetirea de cărți bune, și folositoare. Să cunoască planurile pentru cursul de cetire și cunoștințe perfecte. Tinerii și bătrânii, membri sau nu, ai cercului, vor fi încurajați de el să urmeze cursul de cetire, îngrijindu-se apoi ca fiecare să primească certificatul.

Se va îngriji ca biblioteca să fie prevăzută cu scrierile înscrise în curs, spre a fi folosite de acei care nu și le pot procura personal. Va căuta deasemenea ca, cât mai mulți să se intereseze pentru câștigarea cunoștințelor perfecte. Va ține o listă de toți cei cari urmează aceste cursuri și va însemna data când a avut loc examinarea la fiecare obiect.

E mai bine ca studiile să se facă la un loc cu toți membrii. Se va îngriji ca în bibliotecă să fie cărțile pentru cunoștințele perfecte.

Să știe câți vor să ia parte la examinare și să informeze pe Secretarul Misionarilor Voluntari al Conferinții asupra numărului persoanelor.

Intrebările primite vor fi înmânate presbiterului Comunității, care va conduce examinarea sau va avea grijă să dea însărcinarea cuiva.

Entuziasmul secretarului va fi de ajutor pentru atingerea țintei.

94. Datoriile Bibliotecarului.

Uneori Secretarul Casier sau Secretarul pentru Educație are și răspunderea bibliotecii. Bibliotecarul va avea ca țință, formarea unei bune și folositoare biblioteci. Va avea grijă de aranjarea revistelor așa fel ca să poată fi cetite. Va încurajă tineretul ca să cetească scrierile din bibliotecă. Pentru aceasta trebuie să cunoască bine serviciile. Va studia cum poate să obțină cărți bune pentru bibliotecă.

95. Datoriile altor slujbași.

Organistul care e de absolută nevoie în oricare cerc, va procura pentru cercul său cântări bune. Cântările bune sunt o însemnată parte în programul adunării. Cântări corale pot deasemenea fi bine folosite.

S'ar putea alege o persoană care să îndrumeze viața socială a tineretului spre a fi cu adevărat câștigătoare de suflete.

Unei singure persoane i se pot încredința și mai multe servicii; Dirigintele poate fi secretar de Devoțiune iar ajutorul său secretar de Educație.

—o—

Programul Tabitei din luna Iunie.

Cuvântare: „ALEGEREA ȘI ARANJAMENTUL CAMINULUI“.

Text fundamental: Gen. 2, 8.

Cugetări și fapte:

1. Evanghelia simplifică în mod minunat toate chestiunile vieții. Ea ne învață să măsurăm lucrurile după adevărata lor valoare și să atribuim lucrurilor de mai mare valoare, adică acelor care sunt statornice, cea mai mare atențiune. Această învățătură este mai ales necesară pentru acei, cari au asupra lor răspunderea de a conduce o căsnicie. Ei ar trebui să-și dea seama, că pe acest pământ căminul este un simbol și o pregătire pentru căminul ceresc.

2. Vieța este o școală de educație, dela care atât părinții cât și copii primesc un certificat de maturitate pentru Școala cea înaltă din locuințele cerești.

3. Dacă vă căutați o locuință, ar trebui să vă conduceți de acest scop: Să nu vă lăsați stăpâniți de dorință după avere, nici de cerințele modei, sau a moravurilor societății.

4. Băgați bine de seamă, care lucru servește spre simplitate, curățenie, sănătate și adevărata valoare.

5. Vieța din orașe este falsă și artificială. Goana după bani, distracții, lux și risipă distrage cugetele dela adevăratul scop al vieții.

6. Condițiunile traiului din orașe sunt deseori o mare primejdie pentru sănătate.

7. Mai bine decât o moștenire bogată, pe care ai putea să o dai copiilor tăi, va fi darul unui corp sănătos, unei minți sănătoase și unui caracter nobil.

8. La alegerea unui cămin ține înaintea ochiului cele mai bune lucruri.

9. Căminul ar trebui să fie cât se poate de simplu aranjat, pentru ca membrii familiei să nu fie atât de mult ocupați cu menținerea ordinii încât

să nu mai aibă timp pentru legături intime între tatăl, mamă și copiii; totuși însă căminul ar trebui să aibă avantajii, cari să asigure sănătatea, confortul și atracțiunea.

P. H. Hermann.

Mărturii pentru Școala de Sabat

este titlul noiei cărți tipărită acuma. In cele 96 pagini sora White ne dă valorase îndemnuri în ce privește datoriile noastre în această vieță, arătându-ne cum am putea împlini mai bine partea orânduită de Dumnezeu pentru noi în planul divin.

După cum spune chiar titlul, aceste Mărturii se ocupă cu legăturile pe cari fiecare din noi le are cu școala de Sabat, arătând însă în mod deosebit în ce constă adevărata lucrare a fiecărui slujbaș din această minunată ramură a lucrării lui Dumnezeu.

Cereți-o de urgență! Prețul cel atât de redus de 20 lei, față de numărul mare de pagini, credem că o va face a fi procurată de toți membrii noștri.

NECROLOG

Sora *Rada D. Miala* din comuna Băduleasa, Jud. Teleorman, a adormit în Domnul pe ziua de 2 Martie 1932, fiind în vârstă de 45 ani, având speranța că Isus o va scula la prima Sa venire, spre a strânge pe cei drepti.

Sora *Ioana I. Ene* din Comuna Dracea, Teleorman, a fost chemată de Domnul la odihnă după o scurtă și grea suferință. Sperăm să o putem vedea la învierea dreptilor.

T-Măgurele.

Gh. Baci.

Fr. *Teodor Dinulescu*, în etate de 60 ani, și membru al Comunității Buzău, a fost chemat la odihnă de Domnul pe ziua de 23 Februarie 1932.

În nădejdea cea fericită a venirii lui Hristos, sperăm ca atunci să ne putem revedea.

Buzău.

M. Diaconu.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.
București IV.